

היליון מס' 1778 * י"ב בשבט תשס"ב * 25 בינואר 2002
 (sachlav@kfar-hanassi.org.il)

אין שלום ללא צדק
 ואין צדק ללא משפט
 אין משפט אמת ללא כנות
 ואין כנות ללא בחירה
 אין בחירה ללא סיכון
 ואין סיכון ללא פחד

אין פחד ללא רצון קיום
 ואין קיום ללא חברה
 אין חברה כשאין אחווה
 ואין אחווה ללא אהבה
 אין אהבה כשאין שלום...
 אך עוד לא אבדה התקווה.

כבר עברו יותר מאלפיים שנה
 ומשיח? משיח לא בא!
 אך עוד לא אבדה התקווה
 הנה זה הבוקר
 הוא חיך אלי מן המראה
 ושמעתי אותו אומר: לך לך...
 קח אחריות על עצמך
 עשה טוב, והישמר מרע
 ואהבת לרעך.
 כמור.

את הפואמה היפה הזו, כתב
 חבר משק שקורא לעצמו אלמוני

דבר העורכת

(הלואי והיה זה דברי שלי, אבל זה לא.
 - ובכל זאת הרירו לפניכם: הראיון עם אלוהים).

...חלמתי שהיה לי ראיון עם אלוהים.

"אז אתה רוצה לראיין אותי" שאל אלוהים.
 "אם יש לך זמן" אמרתי.

אלוהים חייר "הזמן שלי הוא הנצח, אילו שאלות ברצונך לשאול אותי?"

- "מה הכי מפתיע אותך לגבי האנושות?"

אלוהים השיב:

- "שעל ידי חרדה לגבי העתיד,

הם שוכחים את ההווה,

כך שאינם חיים לא בהווה ולא בעתיד.

הם חיים כאילו אף פעם לא ימותו,

הם מתים כאילו אף פעם לא חיו..."

"שהם משתעממים בילדות - הם ממהרים לגדול -

ואז משתוקקים שוב להיות ילדים.

שהם מאבדים את השיער שלהם כדי לעשות כסף,

ואז הם מאבדים את הכסף כדי להחזיר

לעצמם את הבריאות".

אלוהים אחז בידי

והיינו שקטים לרגע, ואז שאלתי:

- "כהורה ספר לי על כמה משיעורי החיים

- "שברצונך שילדיך ילמדו".

אלוהים השיב בחיור:

- "ללמוד שהדבר הכי יקר, הוא לא

מה שיש להם בחיים,

אלא מי שיש להם.

אותן מערכות יחסים שיצרו.

ללמוד שזה לא טוב להשוות את עצמם לאחרים.

ללמוד שאדם עשיר הוא לא זה שיש לו הכי הרבה,

אלא זה שמספיק לו.

ללמוד שדרושות רק שניות בודדות ליצור צלקות רגשיות,

אצל אנשים שאנחנו אוהבים אותם,

ויכול לקחת שנים רבות כדי לרפא אותן.

ללמוד לסלוח על ידי התנסות בסליחה.

ללמוד שישנם אנשים שאוהבים אותם באומץ,

אבל פשוט אינם יודעים

איך להביע או להראות את רגשותיהם.

ללמוד שכסף יכול לקנות הכל, מלבד

שמחה !!!

ללמוד ששני אנשים יכולים להסתכל על אותו הדבר

אבל לראות אותו בצורה מאוד שונה.

ללמוד שזה לא תמיד מספיק שאחרים יסלחו להם,

הם חייבים גם לסלוח לעצמם.

(מחבר בלתי ידוע).

שושנה שרקי

חוג ויטראג'

אפשר להכין מתנות יקרות ערך לכל המשפחה, ולהנות מן העשייה.
חוג ויטראג' למתחילים ולמתקדמים
נפתח וימשך חודש אחד בלבד.

ימי א' בשעות: 17.30 - 19.30
ימי ד' בשעות: 19.30 - 21.30

פרטים: אצל רג'י
טל. 4569

ימי הולדת

- 27/1 ג'ין תלם פוטש
תאי קולינס (נכדה פרימוסט-קולינס)
אבישג פרחי (נכדה ווטרמן)
נדב עדר (נכד)
- 28/1 יצחק עדר (בן 80)
יעקב דדוש
ענבל זיגדון (נכדה ניצן)
דריה סינה (נכדה)
אבישג שושני (נכדה פרנק)
מיכאל יצחקי (נכד גולדברג)
- 29/1 ג'וני הרמץ
רביב פרלסון
- 30/1 דינה קרמר
דוני וולר (נכד ר.כהן)
מותר נבו (נכדה מרקוסון)
- 31/1 יגיל אורן
- 1/2 וילי פינקוס
שוש סולומון
דודו פלמה
שלומי זולטי
מור קולינס (נכד פרימוסט-קולינס)
- 2/2 אילן גינת
ליטל בורן-טיילור
אידו פוקס

ימי נישואין

27/1 לידיה ומרדכי בן נתן
28/1 לאה ונחמן כץ
2/2 ארי וגלעד שטיינר

יזכור

ט"ז בשבט תשמ"ו (1986) מר הרולד דבולט
ט"ז בשבט תשמ"ט (1989) מר זיליג חנון
כ' בשבט תש"ן (1990) מר סידני פרידלנדר

פרורים מהשולחן

סערת הגשמים והשלגים שפקדה את מקומותינו בתקופה האחרונה, הביאה בין היתר שיטפון מבורך של פירורים רטובים היישר מברכות השחייה. אמנם זה לא משפיע על מפלס הכנרת, אך בהחלט יכול וצריך להשפיע על מפלס הגאווה ראשית של השחיינים עצמם, בני משפחותיהם וכלל החברה. דור המשך לשחייני שנות ה-70 המהוללות לא מבייש את הפירמה.

שחר גדליזון ודביר בן-רשף השתתפו בתחרות שחייה הזוכה לשם special olimpics - תחרות כלל ארצית הנערכת בגבעת חיים. שחר זכתה במדליית זהב במקצה ל-50 מ' חזה ובמקום חמישי ב-50 מ' חתירה. דביר זכה ב-2 מדליות זהב: 50 מ' חתירה, ו-50 מ' חזה. ההישגים באו לאחר אימונים ממושכים בברכה במבואות חרמון בהדרכת ישי אדלר בהשתתפות שחיינים מכל הגליל. כל הכבוד! עלו והצלחו.

השחיינים הבכירים, נמרוד פלמה בהוואי ושילה איילון בארה"ב מכים גלים תרתי משמע...

אלמוג כץ גרפה 4 מדליות מוזהבות בתחרות מליכום בחיפה לגילאים. המדליות היו עבור הנצחנות במקצים ל-50, 100, 200, 400 מ' חתירה. אין ספק "חתרנית בלתי נלאית"... נחמן נראה לאחרונה מתקין כספת. אין פלא, להחזיק כל כך הרבה זהב בבית....

ואם חשבתם שפה סיימנו לא ולא. נבחרת השחייה כוללת גם את רועי אדלשטיין, עידן בן זאב, רעות אופנהיים (ילדת חוש שמאומצת אצל משה כץ) עומרי ג'קסון, נטשה ואלונה מבית ראשון במולדת, מעוז וייסבקר ואשר רובינב.

לא נשכח לסיום במקבץ הרטוב הזה, גם את קבוצת הדגים שעושה דרכה פעמיים בשבוע לברכה במבואות חרמון, בליווי צמוד של דובי בר-דוד ורותי מרכס על ההגה: גולן ובת-אל רזנקרנץ, רננה זולטי, לפיד בר-דוד, מאור רובינב, סהר קורן, עמית דדוש, תומר בורנשטיין, הדס וייסבקר, שגיב שטיינר.

נהגים חדשים עברו את מבחן הנהיגה וקיבלו רישון להשתתף באופן פעיל ב"רולטה הרוסית" הנהיגה תרתי משמע בכבישי ארצנו... אז ברכות למאשרים: ניסן פלמה, שירית דבולט, אלון בוסקילה, שונטל בסו, עידן בן זאב. שיהיה בהצלחה. סעו בזהירות !!!

צילה בן-רשף תפסה את הגה האגף החינור ותנסה להביאו לחוף מבטחים. צילה כבר נכנסה במרץ לעובי הקורה. שיהיה בהצלחה. כולנו זקוקים ומייחלים לזה.

לאה כץ לעומת זאת מספרת על "פסק זמן" שיש כרגע באולפן וגם במתנדבים. היא ופט תשמחנה לקבל הצעות עבודה עד לחזרה לתלם.

קבוצה גדולה של כ - 200 איש (בתאום מראש) נכנסה לארוחת צהרים מאוחרת בדרכה חזרה מהחרמון לפני הפקקים הגדולים בכביש בדרכם דרומה. מעבר לארוחה זכו החבריה לסיבוב בפארק ובאמפי בהדרכת זיווה מלינה. כן ירבו.

מקהלת הגליל העליון הופיעה בעיר רחובות במוצ"ש האחרון. להופעות הוזמנו פעילים בתחום בתקווה להגביר את מס' ההופעות. שיהיה גם להם בהצלחה.

"הדברות אחרת" כך נקרא המפגש הראשון בסדרה שיצא לדרך בניסיון לשפר את התקשורת במקומותינו. המפגשים מנהלים בהדרכה של אנשי מקצוע. מי שנכח ידע לספר שהיה מאוד מוצלח, ומקווים להשתתפות יותר ערה, גם של חבריה צעירים.

קארין עמר, זכתה בתואר חיילת מצטיינת תקופתית בחיל האוויר, בבסיס רמת דוד. כמו שנאמר: הטובים לטייס, והכי טובות - מכפר הנשיא!

בבית ראשון במולדת - מצפים להגעתם של שתי משפחות חדשות בתחילת החודש הבא. בינתיים העולים הרופאים הגרים כיום בקרוואנים לומדים בבי"ח צפת ומתכוננים לבחינת ההסמכה הארצית, שיהיה להם בהצלחה, ושנהייה בריאים.

ואם בעינינו בריאות עסקינן: מהמרפאה מוסרים שהשפעת עובר מבית לבית ולא פוסחת על אף אחד כמעט. צריך להשתדל לשמור על הבריאות ככל האפשר ושיעבור הכל ממול.

סניף קופ"ח קריית שמונה זכה בהצטיינות על השירות שהוא מעניק לקהל הזקוק לשירותיו. בצד הערכה המקצועית גם פרס נאה, $\frac{1}{2}$ יום מפנק ב"מצפה הימים" כולל מסג' שבדי, ג'קוזי סאונה וארוחת ערב צמחית עשירה. מה לנו ולזה: דליה בוסקילה ו דורית רוזנקרנץ. שיהיה גם להן לבריאות.

שוויון בין המינים בשבועות האחרונים מקיימים אילן וגלי מדריכי הנעורים/נעורון מפגשים ושיחות בנושא המדובר כאשר הם נעזרים ב"מרכז לסיוע לנפגעות תקיפה מינית". במפגשים ובהרצאות נלמדים מגוון נושאים כמו קביעת גבולות של כן ולא, מיתוסים מקובלים בחברה והדרך להתמודדות מתי פעולה מסוימת נחשבת לתקיפה ומתי לא. גם ההורים זכו למפגש. היה מעניין מאוד. כדי לסבר את האוזן: הסטטיסטיקה יודעת לספר על אחת מתוך שלש נשים הנפגעות בתקיפה מינית ועל אחד מתוך שבע גברים. להיזהר כבר אמרנו, ומי שיודע כדאי גם לספר. יש מי ששומע ומוכן לעזור.

אז מה היה לנו: שחיינים מצטיינים, ונהגים מצוינים, וקופ"ח מצטיינת וחיילת מצטיינת, ועולים מצוינים, ושוויון בין המינים - רעיון מצוי! אז מי אומר שרע פה ולא טוב???

שיהיה לכולם שבת שלום ושבוע טוב. מאחלים **אבי דורית** והשבט...

IF YOU WANT TO MAKE
THE RICH WORK HARDER,
YOU PAY THEM MORE.
IF YOU WANT TO MAKE
THE POOR WORK HARDER,
YOU PAY THEM LESS.

פתגם עממי
נתרם עבורינו ע"י חבר
שפתגם זה נמצא על קיר בית הוריו מזה שנים רבות.

חשוב לדעת

כמו בכל שנה, עודכנו האגרות של משרד הפנים, ביום ה - 2002/1/1
תעודת זהות חדשה - חינם.
החלפת תעודת זהות בלוייה - חינם
ת. זהות או/ו ספח אבוד/גנוב - 70 ש"ח.
דרכון חדש למבוגר - 205 ש"ח.
לילד - 70 ש"ח.
הארכת תוקף (עד 10 שנים מיום ההוצאה) - חינם.
לגבי יתר האגרות אפשר להתקשר איתי.

יצחק עדר - נציג משרד הפנים במקום.

- איתן ג. טילפן, הוא מחפש אותך, מסר לי ניל.
- אוה, אמרתי.
בארוחת הצהריים ניגש אלי איתן עם פנים מחייכות, - אני מחפש אותך.
- אני מתארת לעצמי אמרתי.
- לא, זה בענין בכלל אחר לגמרי...
את יודעת מה היה האירוע הכי משמח, הכי גדול, והכי אמיתי בשנה הזו? עזבי את
כל מה שמסביב (רשת ביטחון וכדו'). -הבת שלי שחר.
שחר קיבלה מדליה של זהב בשחיה. שחר ודביר שניהם קיבלו מדליה זהב. את יודעת
מה זה? את בכלל יכולה להבין מה זה?
- אני חושבת שכן.
לראות פנים כל כך גאות ומאושרות, של אב מרוצה ומסופק וגאה בבתו. אני יכולה
אולי להבין קצת מה משמעותה של התרגשות - גאווה שכזו.

"זה היה אירוע מאוד מרגש, גם להורים. וההישגים הגליליים ראויים לציון
לשבח. נקווה שנזכה לראות גם כתבות על הישגים באולימפיאדות בשנים הבאות".
כך רוצה איתן לסכם.

כתבה את **איתן גדליצון**.

שושנה ש.

ואנחנו כולנו כאן איתכם שחר ודביר. כל הכבוד לכם!!!
ושמחים בהאזנות ההורים: צילה וויקטור, רותי ואיתן, והאחים והסבים.
המשיכו והצלחו.

מכתב אישי לשחר גדליזון ודביר בן-רשף

אני בקושי מכיר אתכם, ואתם אותי, אבל אני פשוט מרגיש צורך עז להביע את הערכתי אליכם על הישגים בתחרות השחייה (המוזכרת ב"פרורים").

גם כן, אולי לא ידוע לכם, אבל לפני שנים רבות (בערך 35), הייתה בכפר הנשיא לא רק נבחרת שחייה, אבל גם אלופי הארץ. רוב הילדים השתתפו בחוויה, ובין היתר גם אמהותיכם, שהיו מתאמנות וגם מגיעות להישגים. ומאחר ואני הייתי אחד המאמנים, אני יודע מה נדרש משחיין כדי להגיע להישגים, ולהתגבר על כל המכשולים והקשיים הרבים שבדרך.

אבל הישגים הם עוד יותר משמעותיים, כי מעבר לקשיים המקובלים של אימונים מפרכים, עליכם גם להתגבר על קשיים נוספים, בדמות הנכות והמוגבלות.

דווקא בתקופה זו, של חדשות מייאשות ומרגיזות מידי יום, הגיעה אלי הבשורה המרגינה היחידה, - זו של הישגים בתחרות השחייה. אני ממש גאה בכם, ומאחל לכם שתלכו מחייל אל חייל בעתיד. כה לחי!

אדי נמנוב

ספיישל אולימפיק - העמותה הישראלית למשחקים האולימפיים המיוחדים

ביום ג' ה- 15.1.02 נערכה בברכת השחייה בגבעת חיים איחוד, תחרות הגמר הארצית בשחייה.

בתחרות זו השתתפו כ- 130 ספורטאים מ- 25 אגודות. בתחרות השתתפו מבית הספר "עמק החולה" 5 תלמידי כיתה י' שהחלו רק השנה את אימוניהם בצורה מסודרת, בברכת השחייה המקורה, במבואות חרמון. חלק מן השחינים מתאמן 3 פעמים בשבוע, חלקם פעמיים או פעם אחת.

בתחרות זו זכו התלמידים לייצג את ביה"ס והאזור בכבוד רב, והביאו שלל רב של מדליות, ושיפרו את הישגיהם האישיים בכל משחה שקפצו למים.

מענית סיני ממעין ברוך, זכתה במדליית כסף ב- 25 מ' חתירה ושיפרה את הישגה האישי ב- 14 שניות. כמו כן זכתה ב- 25 מ' חזה במדליית כסף ושיפרה את הישגה האישי ב- 5 שניות.

הילה סויסה מקצרין, שחתה 25 מ' בחתירה, זכתה במדליית כסף ושיפרה את שיאה האישי ב- 10 שניות.

גיא ורטיקובסקי מקרית שמונה, זכה במדליית כסף ב- 50 מ' חתירה ושיפר את שיאו האישי ב- 23 שניות.

שחר גדליזון מכפר הנשיא, זכתה במקום הראשון במדליית זהב ב- 50 מ' חזה ושיפרה את שיאה האישי ב- 10 שניות, לאחר משחה מרתק מאוד והשיגה תוצאה של 1.20 ד'. כמו כן שחר זכתה במקום החמישי ב- 50 מ' חתירה, משחה בו זכו שחייניות שהשתתפו בתחרויות בינלאומיות.

אחרון חביב, דביר בן-רשף מכפר הנשיא, "נער הזהב". זכה במקום ראשון במדליית זהב ב- 50 מ' חזה, תוך שיפור שיאו האישי ב- 22 ש' והשיג תוצאה של 1.08 ד'. כמו כן זכה במדליית זהב במקום הראשון ב- 50 מ' חתירה ושיפר את הישגו האישי ב- 23 ש' והשיג תוצאה של 1.02 ד'.

יש לציין את האווירה הספורטיבית והעידוד אותו נתנו השחיינים אחד לשני, ואת ההתנהגות הטובה לאורך כל התחרות, שארכה כ- 3 שעות.

ברצוני להודות להורים שאול סיני ממעין ברוך ואיתן גדליזון מכפר הנשיא שליוו אותנו במפעל זה, שזו הפעם הראשונה ששחיינים מהגליל ומן הצפון משתתפים בתחרות כזו. אני תקווה שנדע לפרגן ולהעריך את המאמץ הרב של השחיינים, תוך תקווה לפתוח אפשרויות חדשות וטובות לתלמידים המתאימים ולצרף ספורטאים נוספים מתאימים, לפעילות השחייה במבואות חרמון.

לקבלת פרטים נוספים - ניתן להתקשר לשי אדלר (המאמן המדהים!) בטלפון: 6935717, או ללילך אלקולומברי במתנ"ס מבואות חרמון.

בברכה, ישי אדלר

בלונדון (לא רק) הייאוש יותר נוח - 2

"קנאת סופרים תרבה דעת" - לא בטוח שזה הציטוט המקורי והמדויק של הפתגם, אבל אחרי שנכחתי לקרוא, שג'ורג' נאי הגיע כבר לפרק 17 בעלילותיו בארץ המנדרינים, ולפני שנמוח ברצף האירועים והזמן טעמה של חווית הכדורגל שעברתי, עלה בדעתי לכתוב כתבת המשך. כל מי שלרגע כבר סינן בין שינוי: מה הוא כבר שוב נסע??? יכול להירגע, לקחת אוויר. לא (לצער) עוד לא נסעתי שוב, וחושן מזה כמו שאומרת ד.ח. : ימותו הקנאים...

ראשית דבר חייב אני להודות לכל החברים שהחמיאו לי על הכתבה הקודמת, היו כאלה שהודו שסוף סוף הם מבינים על מה אני כותב... אחרים דאגו להזכיר שהם תמיד נהנים לקרוא, גם כשאנכם מסכימים עם דבר מהכתוב. הכל לטובה. גם אני באופן אישי לא תמיד נהנה, אבל תמיד כותב על זה...

שנית, לא האמנתי בעצמי כמה כיוונתי לדעתם והרגשתם של רבים בכפרנו הקטן. מסתבר שהאהבה לכדורגל חוצה תרבויות ופערי גילים. אין לכם מושג איזה בקיעות מגלה בטי דוארי בתחום. יורם ארבל ומאיר איינשטיין צריכים להתחיל להזהר... עד כאן ההקדמה ומכאן העניין עצמו.

גבירותיי ורבותיי - מהפך! לא אין זה פרומו לתשדיר בחירות קרוב. אין גם סיכוי שתראו את חיים צמח מאיץ במינה יבין או להיפך להגיד משהו על תוצאות המדגם ומסקנות האמת כשברקע רענן שטרית או מאיר כהן או להיפך מזייפים שירי פלמ"ח. אין גם צורך להמתין לספירת קולות החיילים והימאים. פה מדובר בכדורגל. אתם יכולים להיות בטוחים בשני דברים: אחד, שמעון פרס לא יזכה, והשני והיותר חשוב: הטבלה לא משקרת!

מנצ'סטר יונייטד שוב ראשונה.

מאז התיישבי בכסא מס' 27 שורה מס' 3 ליד דגל הקרן באיצטדיון הענק, לא מפסיקים השדים האדומים לנצח. 8 ניצחונות ראופים בדרך לפסגת הליגה המקום הכל כך טבעי עבורם. בעשור האחרון לא דורגה הקבוצה בסיום העונה למטה מהמקום השני. סר אלכס הסקוטי קטן האמונה שכבר הכריז שאין סיכוי השנה לזכות בתואר, שוב עומד סמוך לחיים כשועל שהתגנב לכרם ופיו וכרסו נוטפים עסיס ענבים בשלים.

עכשיו נותר עוד לברר מיהו אותו טראפורד הזקן (old traford) שלמקדש הקרוא על שמו נוהרים עשרות אלפי מאמינים מידי שבוע, בעוד מיליונים אחרים ברחבי העולם, מקווים ומתפללים בסתר ליבם שייזכו גם הם וצאצאיהם לעלות לרגל, ל"סלע קיומינו" של עולם הכדורגל, ולו פעם אחת בחייהם.

אז כמו שאמרתי "מהפך". אני מקווה שתרומתי הצנועה לא תעלם מעיני הנהלת המועדון. אנחנו לא מבקשים ג'ובים. כרטיס הזמנה למשחק ההכתרה בהחלט יהיה גמול הולם למאמצים.

לידס הו לידס

חדי העין והזיכרון בין הקוראים השבו את תשומת לבי שהבטחתי בפעם הראשונה לכתוב גם מספר מילים על לידס (leeds) לא ששכחתי אז, פשוט רציתי להימנע מפגיעה בכבודם של חברנו ילידי המקום בטח לא לדרך להם על היבלות ממועדון כדורגל מוכשר, שלרגע כבר האמין שהנה השנה זה הולך לקרות. יש בו משהו ש"סי במועדון הזה. אפשר לסמוך עליו שאיפה שיש סקנדל, טיוח או כסתוח, התנגשות עם המשטרה והתבזות בבתי המשפט, החבר'ה לא יחמיצו את ההזדמנות כמו אותה פרה שממלאה את כד החלב ובעטת בו רגע לאחר מכן. בתקופה שהותי אצל הוד מלכותה, הורשעו שחקן הרכב ראשון, ואוהדים שלה בהתפרעות חמורה לאחר שכיסחו לאיזה סטודנט פקסיטני את הצורה, המועדון הואשם בחיפוי ותיאום עדויות, חסר היה שישירו לו "הוא זכאי" ששחקן אחר היה מין עד מדינה, ודווקא את השחקן שזוכה, רצו לקנוס, הדיחו מהקבוצה ואז שבו והחזירו, אמרתי לכם, ממש ש"ס סניף אנגליה. כאמור לא רציתי שלו לרגע, מישהו יחשוב שתכונות אלו אופייניות לכל מי שבא מלידס או אוהד שלהם אבל ביקשו אז כתבתי.

פתגם לשבת

כפי שאמרו חז"ל: הכדור הוא הכול...

שבת שלום: **אבי**

ספורי ג'ינאן - 18

חורף. הטמפרטורה בחוץ נעה סביב אפס מעלות, פלוס או מינוס שלוש, תלוי אם אתה נמצא בשמש או בצל. שלג ירד לפני כמה ימים, אך לא ממש נותר הרבה ממנו, חוץ מכמה טלאים קטנים על אדמה חשופה. ג'ינאן הרי כל כך צחיחה שמי- קרח נעלמים בשניות, מותירים רק טלאים קטנים של קרח בצידה המוצל של המדרכה וכמה נטיפים ציוריים מתחת לברדים בעלי מזל. אני מניח שאני יכול לתלות את הכביסה שלי אפילו עכשיו, אלא שכאשר אכניס אותה יבשה ומוקפאת ויהיה קשה לי לקפל אותה.

זו היא התקופה בה האוכלוסיה בג'ינאן מכפילה את גודלה - לא במספר, אלא בכמות האין סופית של שכבות מעילים מרופדים שכולם לבושים.

אנשים מביטים על מעיל העור שלי בבהלה ואומרים, "כדאי שתלבש משהו חם יותר "

אך אני מאמין בתאוריה אחרת של שמירת חום הגוף. ע"י השקעה בתחתונים טרמים, שעובדים בסדר גמור. זה לא כאילו הייתי רוצה ללבוש את אחד המעילים המרופדים האלה בחזרה הביתה באמצע הקיץ הבא.

יחד עם זאת, קיבלתי התקררות קלה, אשר מאיימת פעם בשבוע להפוך לשפעת ואז בשלב זה אני מתכרבל לי בתוך המיטה כבר בשמונה בערב ומברך את טוטסי על זריקת החיסון נגד השפעת.

שני אמצעי הגנה אלה מספיקים לתמוך במערכת החיסון הטבעית שלי, עד האיום הבא. השפעת ממש מדבקת: לפני כל שיעור ישנו תור של סטודנטים להודיע לי "זה וזה קיבל התקררות קשה ולא יבוא לשיעור".

היום כבר הפסקתי ללגלג על ההתנהגות הרכרוכית הזו. עוד מאפיין מוזר מספיק לעונה זו, הוא לא פחות מאשר קישוטי חג המולד, בחנויות ובמסעדות. גם באלה לא מספקים שרות מיוחד לזרים - בסופרמרקט קיבלתי שרות מעובדים עם כובעי סבא-קריסמיס. כבר הפסקתי לספור את כמות ההזמנות שקיבלתי ועניתי בשלילה למסיבות בבתי-ספר להשתתף בתור סבא קריסמיס.

למרות העובדה שהחג על בסיס דתי וכל כך לא סיני, זה הופך מהר מאד לחג פופולרי ורשמי כאחרים.

המורים הזרים מקבלים יום חופשי, אבל הסטודנטים לא.

אני חשבתי שיהיה מאד צבוע מצדי לקחת חופש, לאכזבתם של התלמידים שלי.

המורים האחרים ביססו את השיעורים שלהם על חג זה כשבועיים מראש, אז אני הקרנתי לכיתה שלי סרט במקום. (הרשו לי להוסיף: "ארבע חתונות והלוויה" הוא סרט יפה, אבל לראות אותו שבע פעמים ברצף זה ממש עיניו, בעיקר אם רואים אותו שלוש פעמים ביום אחד).

לעומת זאת, השנה החדשה - הסילבסטר - הוא אירוע המוכר רשמית כחג. לא רק שה-1 לינואר הוא יום חופש, שהינו הגיוני, אלא שגם ה-2 וה-3. ה"עוקץ" הוא שעלינו להשלים את היוםיים האלה בסופי שבוע האחרים. אלה הם הימים הכי עמוסים שלי, כך שאני ממש לא נמשך אל הרעיון.

אני כותב זאת לפני התאריך, ואפילו לפני שהודיעו לנו על הסידור רשמית (גם לא יודיעו לנו אלה בדקה האחרונה, ג'ודינג מאירועים קודמים). אני אתכנן מראש לנסוע לסוף השבוע. אח"כ אני אוכל לומר, "למה לא הודעתם לי יותר מוקדם? פשוט אמרו לי שיש לי שלושה ימי חופש, אז עשיתי סידורים לנסוע מכאן. מצטערם"

אני מאד הייתי רוצה לבקר ביוננשן, שבדרום, "המחוז הנצחי של האביב", אך זו היא נסיעה של 4 ימים ברכבת.

ג'ורג' נאי (תרגמה אלינוע)

חדשות הרשת האופטית

הפעם היבט אישי

לא יודע מה אתכם אבל אני די מתגעגע לימים של ספירה בעזרת האצבעות, כתיבה בעפרון על נייר אמיתי ומשחקים שהיו סביב אבינים מקלות ובון. הרשת האופטית קרמה עור וגידים ויחד עם הקדמה הטכנולוגית הזאת, עלולות שאלות קשות... וזיכרונות.

ייתכן ומוזר לכם שדווקא כעת, עם השקת הרשת האופטית ועלייתנו מדרגה רצינית בעולם המתקדם שלנו, שדווקא אני אביא רשימה זו. האמת היא שאני חי עם ההתלבטויות האלה מאז אותו יום שנכנסתי בפעם הראשונה לעולם המחשבים, אי שם בשנת 1980 וכבר אז נהיית "לעצבן" את המחשב הראשי, הגדול שישב על פני רבע חדר במפעל. אחד השיאים שלי היה אותו יום בו הצלחתי לסתום את המחשב לגמרי על ידי תוכנה שכתבתי. חשבתי לתומי שהמחשב יתחיל להתעייף לאחר

כשעתיים של עבודה. יצאתי מהחדר להכין כוס קפה וכשחזרתי המחשב הפך לעץ חם המולד מרוב נורות שדלקו בו. המחשב נתקע לגמרי ואני הייתי בעננים "הצלחתי לדפוק את המפלצת" זה בדיוק מה שעלה לי בראש. כמובן שהשארתי לעצמי דרך לצאת מהבון הזה אבל מאז היחסים שלי עם המחשב השתפרו לאין ערוך. חיינו בסמביוזה - בהערכה וחשדנות הדדיים. התחלתי לדבר אל המסך הירוק כאילו יש לו משהו אישי נגדי ואנחנו בקרב מתמשך. כבר אז החלה דרכי הארוכה לכוון בית הנופש "מזרע". עם השנים ירדה קרנו של המחשב הגדול ותפסו את מקומו כל צאצאיו של ביל גייטס. מחשב קטן ושובב שהיה באמת משחק מהנה ביותר עד שהחל להרים את ראשו המכוער. ראיתי אותו קורץ לי ואומר, "עוד נראה לגבי מה שהיה אז עם אחינו הגדול - אתה תשופנו ראש אבל אנחנו נשופך עקב" - זה הזכיר לי משהו מאד לא סימפטי "אבל..." חשבתי לעצמי "שום גוש של מתכת פלסטיק וחוטמים לא יגידו לי מה לעשות בעולם הזה!" אני מוצא את עצמי היום בכיתור מכל עבר של אותם שבבים אלקטרוניים, העושים כביכול את כל מה שאנו מכתיבים להם, אבל למעשה הם מביטים בנו מכל עבר וממתינים ליום בו יוכלו להרים ראש ולהשתלט עלינו. אני מודה ומתוודה שמשהו דוחף אותי כל הזמן ללכת בכוון שלהם, ללא יכולת לרדת, לחתוך, להפסיק את הטרוף הזה. והיום הבגידה הגדולה.... במו ידי הפעלתי רשת של מפלצ.... סליחה, מחשבים - בכפר הנשיא. איני יודע את נפשי מבושה ואם הקהילה שלנו תוכל אי פעם לסלוח לי.... למה? למה? איך נתתי להם את המשלט האחרון, את שביב החופש האחרון שהיה לנו... כעת הכל אבוד ואני אלך לי הביתה, אשב בשקט מול המסך המחייך אלי בחיוך ניצחון, אציל דמעה דיגיטלית ואחלום על אדמה, מקלות ובון שהיו אי פעם חלקת האלוהים הקטנה שלי.....

דויד אלמן

"Traditionally, most of Australia's imports come from overseas"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!